

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH

PREAMBUŁA

1. Muzeum Browaru w Zwierzyńcu jako organizator działalności związanej z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich, w trosce o zabezpieczenie dobra małoletnich korzystających z oferty programowej Muzeum, zgodnie z obowiązkiem nałożonym w art. 22b i 22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1802 z późn. zm.), wprowadza Standardy Ochrony Małoletnich (dalej jako Standardy):

2. Niniejszy dokument określa procedury interwencji, działania profilaktyczne, edukacyjne, zasady zapobiegania krzywdzeniu dzieci, a w przypadku gdy doszło do krzywdzenia – określa zasady zmniejszenia rozmiaru jego skutków poprzez prawidłową i efektywną pomoc małoletniemu oraz wskazuje odpowiedzialność personelu Muzeum za bezpieczeństwo dzieci przebywających na jego terenie.

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Podstawowe pojęcia:
 - a. Ustawa – należy przez to rozumieć Ustawę z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnymi ochronie małoletnich ((t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1802 z późn. zm.);
 - b. Pracownicy Muzeum – należy przez to rozumieć wszystkich pracowników Muzeum lub osoby wykonujące swoje obowiązki na zlecenie Muzeum dopuszczonych do działalności związanej z edukacją małoletnich, realizacją zainteresowań małoletnich oraz lub jakiegokolwiek innej działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy, niezależnie od podstawy prawnej wykonywania przez nią prac ;
 - c. Dziecko/Małoletni – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 roku życia;
 - d. Krzywdzenie Małoletniego – należy przez to rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę małoletniego przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu Muzeum lub jakiegokolwiek zagrożenie dobra małoletniego, w tym: przemoc fizyczną, przemoc emocjonalną, przemoc seksualną, przemoc ekonomiczną oraz zaniedbywanie;

- e. Przemoc fizyczna – należy przez to rozumieć zamierzone uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub stosowanie groźby uszkodzenia ciała;
- f. Przemoc emocjonalna – należy przez to rozumieć zamierzone poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, uporczywe, niekonstruktywne krytykowanie, angażowanie w konflikt pomiędzy osobami dorosłymi, manipulowanie, nieudzielanie wsparcia, stawianie nieadekwatnych wymagań i oczekiwań;
- g. Przemoc seksualna – należy przez to rozumieć angażowanie małoletniego w jakąkolwiek aktywność seksualną przez osobę dorosłą, w tym zachowania polegające na kontakcie fizycznym lub bez kontaktu fizycznego (np. prezentowanie materiałów pornograficznych, utrwalanie wizerunku małoletniego na materiałach pornograficznych, podglądanie, ekshibicjonizm);
- h. Przemoc ekonomiczna – należy przez to rozumieć zaniedbywanie obowiązku zapewnienia małoletniemu odpowiednich warunków do rozwoju w ramach środków dostępnych dla opiekunów małoletnich;
- i. Zaniedbywanie – należy przez to rozumieć zaniedbywanie obowiązku zaspokajania podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych małoletniego przez opiekunów, w szczególności obowiązku zapewnienia odpowiedniego wyżywienia, odzieży, miejsca zamieszkania, opieki medycznej, bezpieczeństwa, wsparcia psychicznego, dozoru nad wykonywaniem obowiązku szkolnego przez małoletniego. Jedną z form zaniedbywania jest przemoc ekonomiczna;
- j. Osoba odpowiedzialna za Standardy – należy przez to rozumieć wyznaczonego przez osobę zarządzającą Muzeum w odpowiednim zarządzeniu pracownika Muzeum

ROZDZIAŁ II

ZASADY BEZPIECZNEJ REKRUTACJI ORAZ NAWIĄZYWANIA WSPÓŁPRACY W ZAKRESIE ZAJĘĆ Z DZIEĆMI

1. W Muzeum rekrutacja pracowników odbywa się m. in. według oceny przygotowania kandydatów do pracy z dziećmi.
2. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem, na jakiegokolwiek podstawie prawnej, osoby do wykonywania działalności związanej z edukacją, realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub jakiegokolwiek innej działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy, konieczne jest uzyskanie informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepięstw na tle seksualnym – Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja ds. przeciwdziałania

wykorzystywaniu seksualnemu małoletnich poniżej 15 lat wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

3. Kandydat na pracownika przedkłada Muzeum informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 17 z późn. zm.). , w art. 189a i art. 207 Kodeksu Karnego oraz Ustawie z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1939 z późn. zm.).), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Kandydat na pracownika posiadający obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przekłada Muzeum informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Kandydat na pracownika składa Muzeum oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwał w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz oświadcza, że nie był prawomocnie skazany w wyżej wymienionych państwach za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX I XXV Kodeksu Karnego, a art.189a i art. 207 Kodeksu Karnego oraz w Ustawie z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych oraz ,że nie ma wobec niego obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności związanych z edukacją lub realizacją zainteresowań przez małoletnich, jednocześnie przedkłada Muzeum informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
7. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej kandydat składa oświadczenie o następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
8. Wzory oświadczeń dotyczących obywatelstwa/obywatelstw oraz zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat oraz oświadczenie o niekaralności oraz toczących się postępowań

przygotowawczych, sądowych i dyscyplinarnych określa załącznik nr 1 do niniejszych Standardów.

9. W sytuacji podejmowania przez Muzeum współpracy z innymi instytucjami, firmami lub organizatorem w zakresie działalności związanej z edukacją, wypoczynkiem lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub opieką nad nimi, na organizatorze ciąży obowiązek zapewnienia bezpiecznej rekrutacji pracowników/personelu poprzez zastosowanie procedur określonych w rozdziale II.
10. Podmioty w/w zastosowanie procedur bezpiecznej rekrutacji pracowników/personelu potwierdzają pisemnym oświadczeniem przedłożonym osobie odpowiedzialnej za realizację Standardów w Muzeum.
11. Wydruk z Rejestru oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego przechowuje się w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej praktykanta, stażystę, wolontariusza, osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilno – prawną. Przed dopuszczeniem pracownika do pracy osoba ta:
 - a. Zostaje zapoznana ze Standardami obowiązującymi w Muzeum;
 - b. Podpisuje oświadczenie o zapoznaniu się i stosowaniu Standardów (zał .2).
12. Weryfikacja pracowników Muzeum w Rejestrze odbywa się co najmniej raz w roku kalendarzowym, przy czym Muzeum zastrzega sobie możliwość weryfikowania pracowników Muzeum każdorazowo przed dopuszczeniem ich do realizacji obowiązków, jeśli zajdzie taka potrzeba.

ROZDZIAŁ III

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY PERSONELEM I DZIEĆMI

§1

1. W Muzeum określono zasady bezpiecznych relacji personelu z małoletnimi. Wszyscy pracownicy Muzeum zostali zapoznani z zasadami i zobowiązani do ich przestrzegania, co jest potwierdzone podpisaniem odpowiedniego oświadczenia – załącznik nr 2 do niniejszych Standardów.
2. Pracownicy Muzeum traktują małoletnich z szacunkiem, poszanowaniem ich godności oraz wrażliwości.

3. Pracownicy Muzeum zobowiązani są do utrzymywania profesjonalnych relacji z małoletnimi oraz każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec małoletniego są adekwatne do sytuacji, bezpieczne i uzasadnione.
4. Personel Muzeum stale monitoruje sytuację i dobrostan małoletnich oraz poprawność relacji pomiędzy małoletnimi a pozostałymi członkami personelu Muzeum oraz pomiędzy samymi małoletnimi.
5. Nie toleruje się w Muzeum zachowania, które może zostać odczytane jako znęcanie się lub dokuczanie ze strony zarówno dorosłych, jak i samych małoletnich. W momencie zaobserwowania jakichkolwiek form przemocy pomiędzy Małoletnimi lub pomiędzy Małoletnimi a Opiekunem Małoletniego Personel Muzeum zobowiązany jest do niezwłocznej, stosownej do sytuacji reakcji, polegającej na powstrzymaniu konfliktu.

§2

1. Pracownicy Muzeum, współpracownicy i organizatorzy:
 - a. Odnoszą się do małoletnich z szacunkiem, uwzględniając ich potrzeby, oczekiwania, a także doświadczenia, przekonania, inną perspektywę wynikającą z bycia małoletnim;
 - b. Wysłuchują małoletnich i starają się prowadzić rozmowę w sposób dostosowany do sytuacji oraz wieku małoletniego;
 - c. Nie zawstydzają małoletnich, nie lekceważą ich i nie znieważają ich;
 - d. Tworzą kulturę otwartości i wzajemnej odpowiedzialności sprzyjające zgłaszaniu i omawianiu wszelkich zagadnień dotyczących ochrony dzieci w Muzeum;
 - e. Unikają faworyzowania dzieci i traktują wszystkich sprawiedliwie i równo;
 - f. Reagują na przejawy dyskryminacji, przemocy i wszelką mowę nienawiści;
 - g. Nie stosują żadnych z form krzywdzenia.
2. Bezpośredni kontakt z małoletnim nie może być niejawnym lub ukrywanym, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji podporządkowania.
3. Nie zezwala się Personelowi Muzeum:
 - a. Na wszelkie zachowania, mające znamiona innych form przemocy fizycznej, psychicznej lub wykorzystywania seksualnego,
 - b. Na wszelkie zachowania, zawstydzające, upokarzające, deprecjonujące lub poniżające Małoletniego;
 - c. Na niestosowny kontakt fizyczny z Małoletnim, naruszający jego godność;
 - d. Na akceptowanie lub uczestniczenie w nielegalnych czynnościach, w które zaangażowany jest Małoletni;

- e. Na nawiązywanie z Małoletnim relacji o charakterze romantycznym lub seksualnym;
 - f. Na opowiadanie w obecności Małoletniego żartów o podtekście seksualnym, obscenicznym lub wulgarnym;
 - g. Na naruszenie nietykalności osobistej Małoletniego poprzez pełne i mocne uściski, objęcia, poklepywanie po częściach ciała, uznawanych za intymne;
 - h. Na bicie, szturchanie, popychanie lub jakiegokolwiek zachowanie mające na celu upokorzenie Małoletniego;
 - i. Na dotykanie Małoletniego w sposób, który może zostać uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
4. Kontakt fizyczny jest dopuszczalny w poniższych sytuacjach:
- a. W przypadku reakcji na potrzeby emocjonalne młodszego dziecka lub dziecka z niepełnosprawnościami np. trzymanie za rękę, przytulenie się do dorosłego;
 - b. Konieczności stanowczych interwencji w sytuacjach, gdy zachowanie Małoletniego nosi znamiona agresji – uczestnik zagraża własnemu życiu lub zdrowiu, lub zagraża zdrowiu lub życiu osobom znajdującym się w otoczeniu;
 - c. Gdy Małoletni podejmuje próby dewastacji mienia Muzeum, a przy tym nie reaguje na polecenia słowne pracowników/personelu. W takiej sytuacji opiekun Małoletniego może interweniować w bezpieczny sposób;
 - d. Bezpośredni kontakt fizyczny jest również uprawniony w sytuacji, gdy konieczne jest podjęcie działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy), zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich, konieczność ewakuacji, itp.);
 - e. Pomoc Małoletniemu z niepełnosprawnością w poruszaniu się po ekspozycjach muzealnych.
5. W przypadku zaistnienia jakichkolwiek powyżej wspomnianych zachowań Personel zobowiązany jest do poinformowania o tym osobę odpowiedzialną za Standardy.
6. W komunikacji werbalnej personel Muzeum nie może:
- a. Wzbudzać poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk);
 - b. Obniżać, niszczyć poczucia wartości (reakcja nieadekwatna do sytuacji, wzbudzenie poczucia winy);
 - c. Upokarzać (publiczne wyszydzanie, ośmieszanie)
 - d. Naruszać granic (nie zachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym).

7. Wszelkie podejrzenia dotyczące nieodpowiednich zachowań pracowników i współpracowników Muzeum wobec dzieci i młodzieży są bezzwłocznie wyjaśniane.
8. Brak zastosowania się pracowników do powyższych postanowień i zasad traktowane jest jako naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami, z rozwiązaniem stosunku pracy włącznie.

ROZDZIAŁ IV

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY MAŁOLETNIAMI PODCZAS POBYTU W MUZEUM

1. W Muzeum określone zostały zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi.
2. Zasady te są przestrzegane przez wszystkich pracowników oraz współpracowników Muzeum.
3. Małoletni mają obowiązek przestrzegania zasad i norm obowiązujących w Muzeum, w tym szczególnie Standardów Ochrony Małoletnich.
4. Małoletni są zobowiązani do respektowania praw i wolności osobistych swoich kolegów i koleżanek, ich prawa do własnego zdania, popełniania błędów oraz do własnych poglądów, wyglądu i zachowania.
5. W przypadku rażących zachowań łamiących zasady i obowiązujące w Muzeum normy, Małoletni mają obowiązek niezwłocznego poinformowania pracownika Muzeum lub opiekuna.
6. Opiekun Małoletniego ponosi odpowiedzialność za Małoletniego w trakcie korzystania z oferty Muzeum i jest zobowiązany do podjęcia działań interwencyjnych w przypadku łamania zasad i norm obowiązujących w Muzeum.
7. W przypadku gdy Małoletni jest świadkiem krzywdzenia innego małoletniego lub łamaniem regulaminu i zasad obowiązujących w Muzeum, powinien zgłosić ten fakt pracownikowi Muzeum.
8. W Muzeum uznaje się za niedozwolone poniższe zachowania:
 - a. Stosowanie agresji i przemocy fizycznej, psychicznej oraz seksualnej w stosunku do kolegów i koleżanek;
 - b. Stosowanie agresji i przemocy słownej w formie obelg, wyśmiewania, przedrzeźniania lub gróźb;
 - c. Obrażanie, upokarzanie, lekceważenie, i zawstydzanie;
 - d. Używanie wulgaryzmów, obraźliwych gestów, niestosownych żartów;
 - e. Wypowiadanie treści oraz nawiązywanie relacji o charakterze seksualnym;

- f. Nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą;
- g. Fizyczne zaczepki;
- h. Straszenie, szantażowanie;
- i. Zmuszanie innych osób do podejmowania niewłaściwych działań;
- j. Fotografowanie, filmowanie i upublicznianie zdarzeń z udziałem małoletnich bez zgody ich opiekunów;
- k. Stwarzanie niebezpiecznych sytuacji na terenie Muzeum;
- l. Kradzieże, wyludzenia;
- m. Rozprowadzanie i stosowanie środków odurzających.

ROZDZIAŁ V

SCHEMAT PODEJMOWANIA INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA MAŁOLETNIEGO

§1

Zasady podejmowania interwencji

1. Personel Muzeum dokonuje oceny ryzyka i zwraca uwagę na symptomy krzywdzenia małoletnich.
2. Zwraca się uwagę w szczególności na poniższe czynniki ryzyka:
 - a. Widoczne obrażenia ciała (siniaki, ugryzienia, rany), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić;
 - b. Nadmierne zakrywanie ciała nieadekwatne do pogody;
 - c. Strach przed opiekunem, obawy przed powrotem do domu;
 - d. Strach przed osobami dorosłymi;
 - e. Używanie środków psychoaktywnych;
 - f. Nadmierne szukanie kontaktu z dorosłym;
 - g. Pojawianie się w pracach artystycznych, rozmowach, zachowaniu małoletniego motywów przemocy lub motywów seksualnych;
 - h. Nadmierne rozbudzenie seksualne małoletniego nieadekwatne do wieku.
3. W przypadku s powzięcia przez członka personelu Muzeum podejrzenia krzywdzenia małoletniego lub uzyskania informacji w tym przedmiocie pracownik Muzeum zobowiązany jest do natychmiastowego poinformowania o zaistniałej sytuacji Osobę odpowiedzialną za Standardy. Powiadamiając w/w osoby pracownik:

- a. Przedstawia formy i okoliczności krzywdzenia, które zaobserwował lub których wystąpienie podejrzewa;
 - b. Informuje o zachowaniach i wypowiedziach dziecka, które wskazują na doświadczenie krzywdzenia.
4. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 3 do niniejszych Standardów.
 5. Pracownicy Muzeum posiadający informację o krzywdzeniu małoletniego lub informacje z tym związane, są zobowiązani do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane osobie zarządzającej Muzeum i uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
 6. W przypadku, gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa małoletniego zgłosili opiekunowie małoletniego, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów małoletniego na piśmie oraz sporządzić kartę interwencji.
 7. W przypadku podejrzenia, że życie Małoletniego jest zagrożone, pracownik Muzeum ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym fakcie właściwe służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer alarmowy 112.
 8. Karty interwencji przechowuje osoba odpowiedzialna za Standardy przez okres odpowiadający okresowi przedawnienia czynów zabronionych lub czynów karalnych, których podejrzenia popełnienia dotyczy zgłoszenie przewidzianych w obowiązujących przepisach, nie krócej jednak, niż 2 lata.

§2

Zasady postępowania w przypadku krzywdzenia Małoletniego przez pracownika Muzeum

1. W sytuacji powzięcia przez pracownika Muzeum lub innej osoby, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, personel ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej (załącznik nr 4) i przekazanie uzyskanej informacji Osobie odpowiedzialnej za Standardy.
2. Pracownik podejrzany o krzywdzenie dzieci zostaje niezwłocznie odsunięty od wszelkich form kontaktu z małoletnimi do czasu wyjaśnienia sprawy.
3. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji (zał. Nr 3);
4. Karta interwencji zostanie dołączona do akt osobowych lub dokumentacji członka personelu Muzeum.

5. Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony wraz z zespołem interwencyjnym powinna zbadać wszystkie okoliczności sprawy, wysłuchać małoletniego, szczególnie opiekuna Małoletniego i pracownika podejrzanego o krzywdzenie Małoletniego oraz inne osoby mające wiedzę na temat zaistniałej sytuacji.
6. Do udziału w interwencji można zaangażować specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
7. Zespół interwencyjny podejmuje decyzję co do dalszego postępowania.
8. W przypadku, gdy w toku interwencji zostanie powzięte podejrzenie, że doszło do popełnienia przestępstwa na szkodę Małoletniego, Osoba odpowiedzialna za Standardy we współpracy z zespołem interwencyjnym sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje do właściwej jednostki policji lub prokuratury.
9. W przypadku gdy pracownik dopuścił się, co zostało potwierdzone w toku interwencji, wobec Małoletniego innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę należy rozważyć podjęcie stosownych środków dyscyplinujących przewidzianych w Kodeksie Pracy i regulaminie pracy, włącznie z możliwością rozwiązania stosunku pracy.

§3

Zasady postępowania w przypadku krzywdzenia małoletniego przez osobę dorosłą nie będącą pracownikiem Muzeum

1. W przypadku zgłoszenia krzywdzenia małoletniego przez osobę nie będącą pracownikiem Muzeum, osoba odpowiedzialna za standardy przeprowadza rozmowę z Małoletnim i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć informacje o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) małoletniego, a w szczególności jego opiekunem. Osoba odpowiedzialna za Standardy stara się ustalić przebieg zdarzenia, a wszystkie ustalenia spisywane są na karcie interwencji.
2. Jeśli to możliwe, osoba odpowiedzialna za Standardy, organizuje spotkanie z opiekunem małoletniego, którym przekazuje informacje o zdarzeniu i potrzebie, możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym innych instytucji i służb.
3. W przypadku gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun małoletniego zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina małoletniego jest niewydolna wychowawczo, należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie.

4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że w stosunku do Małoletniego stosowana jest przemoc i zaniedbania ze strony rodziny, należy powiadomić właściwy ośrodek pomocy społecznej o konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.
5. W przypadku gdy wobec Małoletniego popełniono przestępstwo, sporządza się zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje do właściwych służb – policji lub prokuratury.
6. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa wyżej.

§4

Zasady postępowania w przypadku krzywdzenia małoletniego przez małoletniego

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w Muzeum lub na jego terenie (podczas animacji lub zwiedzania Muzeum) osoba odpowiedzialna za Standardy wraz z zespołem interwencyjnym dokonuje wszelkich ustaleń dotyczących zaistniałej sytuacji krzywdzenia małoletniego.
2. Zespół przeprowadza rozmowy z Małoletnim podejrzanym o krzywdzenie i jego opiekunami jeśli jest to możliwe, a także oddzielnie przeprowadza rozmowy z Małoletnim poddanym krzywdzeniu oraz jego opiekunami jeśli jest to możliwe. Wszystkie ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
3. W toku przeprowadzonych czynności należy ustalić, czy Małoletni podejrzan o krzywdzenie sam nie jest krzywdzony przez opiekunów, innych dorosłych lub innych małoletnich.
4. Jeżeli podejrzenia w punkcie 3 zostaną potwierdzone, należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

§5

Dalsze procedury

1. W przypadku, gdy w toku interwencji przeprowadzonej zgodnie z powyższą procedurą zostanie powzięte podejrzenie, że doszło do popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, osobie zarządzającej Muzeum sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje do właściwej jednostki policji lub prokuratury. W sytuacji podejrzenia popełnienia przestępstwa z udziałem przemocy lub przestępstwa przeciwko wolności seksualnej zawiadomienie powinno zostać złożone niezwłocznie.

2. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunem wynika, że nie jest on zainteresowany pomocą małoletniemu, ignoruje zdarzenie lub nie okazuje wsparcia małoletniemu, osoba zarządzająca Muzeum sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny do właściwego sądu rodzinnego.

ROZDZIAŁ VI

PLAN WSPARCIA DZIECKA POKRZYWDZONEGO

Muzeum nie zatrudnia specjalistów, którzy mogliby samodzielnie przygotować plan wsparcia dziecka pokrzywdzonego. W sytuacji, w której doszło do krzywdzenia, wdrożenie planu wsparcia małoletniego leży po stronie instytucji, którym Muzeum złożyło zawiadomienie.

ROZDZIAŁ VII

OCHRONA WIZERUNKU DZIECI W MUZEUM ORAZ DANYCH OSOBOWYCH

1. Muzeum zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych małoletnich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Muzeum, uznając prawo małoletniego do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
3. Muzeum nie utrwała ani nie publikuje wizerunku małoletniego bez pisemnej zgody opiekuna małoletniego.
4. Zgodnie z art. 81 ust. 2. Pkt 2 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takie jak zgromadzenie, krajobraz, impreza publiczna, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.
5. Jeśli rejestracja wydarzenia zostanie zlecona podmiotowi zewnętrznemu, Muzeum zadba o bezpieczeństwo małoletnich poprzez:
 - a. Zobowiązanie podmiotu do przestrzegania niniejszych wytycznych,
 - b. Niedopuszczenie do sytuacji, aby osoba reprezentująca podmiot rejestrujący przebywała z dziećmi bez nadzoru pracownika Muzeum;
 - c. Poinformowanie rodziców/opiekunów prawnych oraz dzieci, że osoba reprezentująca podmiot zewnętrzny będzie obecna podczas wydarzenia i upewnienie się, że rodzice/prawni opiekunowie wyrazili zgodę na rejestrowanie wizerunku ich dzieci.
6. Jeśli dzieci, rodzice lub opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na utrwalenie wizerunku dziecka, z wyprzedzeniem ustalone zostanie z nimi, w jaki sposób osoba rejestrująca wydarzenie będzie mogła zidentyfikować dziecko, aby nie utrwaląc jego wizerunku na zdjęciach indywidualnych i grupowych.

7. Muzeum przechowuje materiały zawierające wizerunek dzieci w sposób zgodny z prawem i bezpieczny dla dzieci.
8. Materiały będą przechowywane przez okres wymagany przepisami prawa o archiwizacji lub okres wymagany przez Muzeum.
9. Muzeum nie wyraża zgody na używanie przez pracowników osobistych urządzeń rejestrujących (tj. telefony komórkowe, aparaty fotograficzne, kamery) w celu rejestrowania wizerunku małoletnich.

ROZDZIAŁ VIII

ZASADY PROWADZENIA DOKUMENTACJI ORAZ PRZEGLĄD AKTUALIZACJI

1. Każde zgłoszenie poprzez kartę interwencji, trafia do rejestru incydentów.
2. Rejestr interwencji prowadzi i przechowuje osoba odpowiedzialna za realizację Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum.
3. Do rejestru mają wgląd odpowiednie organy.
4. Skrócona wersja Standardów publikowana jest na stronie internetowej Muzeum.
5. Standardy Ochrony Małoletnich podlegają aktualizacji minimum raz na dwa lata.
6. Personel Muzeum może przekazywać swoje uwagi, proponować zmiany względem uregulowań zawartych w Standardach do osoby odpowiedzialnej za Standardy oraz zgłaszać incydenty naruszenia Standardów.
7. Wszelkie zmiany w Standardach są wprowadzane przez Zarządzającego Muzeum.

ROZDZIAŁ IX

ZASADY PRZYGOTOWANIA PERSONELU DO STOSOWANIA STANDARDÓW ORAZ SPOSÓB DOKUMENTOWANIA TEJ CZYNNOŚCI

1. Każdy pracownik, podejmujący pracę w Muzeum, ma obowiązek zapoznania się z polityką i obowiązującymi Standardami Ochrony Małoletnich. Pracownicy poświadczają zapoznanie się ze Standardami na oświadczeniu w momencie podpisania umowy.
2. Współpracownicy poświadczają zapoznanie się z obowiązującymi Standardami Ochrony Małoletnich podpisem na umowie, która zawiera odpowiednią klauzulę.
3. Pracownicy podmiotu świadczącego usługi polegające na prowadzeniu działań z dziećmi i młodzieżą, są zapoznani z polityką i standardami, przed prowadzeniem działań. Zobowiązanie do weryfikacji pracowników i odpowiedzialność za dokumentowanie tego procesu spoczywa na podmiocie, co jest wskazane w odpowiedniej klauzurze umownej.

ROZDZIAŁ X
ZASADY I SPOSOBY UDOSTĘPNIANIA RODZICOM I OPIEKUNOM ORAZ
MAŁOLETNIM STANDARDÓW DO ZAZNAJOMIENIA SIĘ Z NIMI I ICH
STOSOWANIA

1. Aktualna wersja Standardów Ochrony Małoletnich są umieszczone na stronie internetowej Muzeum w zakładce Zwiedzanie Browaru www.zwierzyniec.pl/zwiedzaniebrowaru oraz w Biurze Trasy Zwiedzania w wersji drukowanej.
2. Wersja skrócona Standardów jest udostępniona na stronie internetowej Muzeum w zakładce Zwiedzanie Browaru www.zwierzyniec.pl/zwiedzaniebrowaru oraz w widocznym miejscu w Biurze Trasy Zwiedzania. Wersja skrócona stanowi załącznik nr 4 do niniejszych Standardów.

ROZDZIAŁ XI
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Wykaz Załączników do Standardów:
 - Załącznik nr 1 – Oświadczenie o niekaralności
 - Załącznik nr 2 – Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich
 - Załącznik nr 3 – Karta interwencji
 - Załącznik nr 4 – Wersja skrócona Standardów

Załącznik nr 1

.....

(imię i nazwisko)

.....

(miejsowość, data)

.....

(adres)

.....

.....

.....

.....

(nazwa i adres placówki)

Oświadczenie

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1802 z późn. zm.). oświadczam, że w okresie ostatnich 20 lat zamieszkiwałem/-am w następujących państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa:

1).....

2).....

Ponadto oświadczam, że nie byłem/-em prawomocnie skazany w wyżej wymienionym/ych państwie/państwach za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX I XXV Kodeksu Karnego, a art.189a i art. 207 Kodeksu Karnego oraz w Ustawie z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłem/-em się takich czynów zabronionych oraz ,że nie ma wobec mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności związanych z edukacją lub realizacją zainteresowań przez małoletnich.

Jestem świadoma/y odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

(data i podpis)

** do oświadczenia należy załączyć informację z rejestrów karnych wymienionych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi*

Załącznik nr 2

**Oświadczenie pracownika o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich
obowiązującymi w Muzeum Browaru w Zwierzyńcu**

....., dn.

.....
(imię i nazwisko pracownika)

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zapoznałam/-em się ze Standardami Ochrony Małoletnich obowiązującymi w Muzeum Browaru w Zwierzyńcu i zobowiązuje się do ich przestrzegania.

.....
podpis pracownika

Załącznik nr 3**KARTA ZGŁOSZENIA/INTERWENCJI**

Imię i nazwisko dziecka, grupa		
Przyczyna interwencji <i>(forma krzywdzenia)</i>		
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia <i>(imię i nazwisko, stanowisko)</i>		
Osoba przyjmująca zgłoszenie <i>(imię i nazwisko, stanowisko)</i>		
Podjęte działania	Data:	Działanie:
	Data:	Opis spotkania:

<p>Forma podjętej interwencji prawnej (zakreślić właściwe)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, 2. wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, 3. wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty” 4. inny rodzaj interwencji. Jaki? 	
<p>Dane dotyczące interwencji <i>(nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji</i></p>	<p>Data:</p>	<p>Nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję:</p>
<p>Wyniki interwencji i działań: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli jednostka uzyskała informacje o wynikach/działania jednostki/działania rodziców¹</p>	<p>Data:</p>	<p>Działanie:</p>

.....
(podpis osoby wypełniającej kartę)

Załącznik nr 4

¹ Niepotrzebne skreślić.

Standardy Ochrony Małoletnich w Muzeum Browaru w Zwierzyńcu – wersja skrócona, całość dostępna w Biurze Trasy Zwiedzania

Muzeum Browaru w Zwierzyńcu to miejsce, gdzie dzieci rozwijają swoją ciekawość i budują swoje zainteresowania.

Biorąc udział w zwiedzaniu ekspozycji Muzeum, imprezach plenerowych lub animacjach – dzieci uczestniczą w kulturze, poznając historię, tożsamość oraz dziedzictwo swojego kraju.

Wszyscy w Muzeum traktujemy każde dziecko z szacunkiem, uwzględniając jego potrzeby. Nie stosujemy wobec dzieci przemocy w jakiegokolwiek formie, przez kogokolwiek – zarówno przez pracowników, współpracowników, rodziców lub opiekunów.

Staramy się zapobiegać krzywdzeniu dzieci, a gdy podejrzewamy, że taka sytuacja ma miejsce, działamy tak, aby zapewnić dziecku bezpieczeństwo.

Jeśli potrzebujesz wsparcia:

Możesz zadzwonić na anonimowy i bezpłatny numer telefonu 800 100 100 – telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci, czynny od poniedziałku do czwartku w godzinach od 10.00 do 14.00 i w piątki od 12.00 do 15.00. Telefon prowadzi Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę.

Jeśli jesteś młodym człowiekiem, który potrzebuje rozmowy, możesz w każdej chwili zadzwonić pod numer 116 111. Telefon jest anonimowy i bezpłatny, działa 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę. Pod tym numerem telefonu możesz porozmawiać o wszystkim: o przyjaźni, o miłości, dojrzewaniu, kontaktach z rodzicami, z rodzeństwem, problemach w szkole czy emocjach, których doświadczają.